

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal takke alle Talere for deres Tilslutning til Lovforslaget og kun gøre nogle Bemærkninger om de Prisspørgsmaal, som er berørte af de ærede Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Piper) mente, at hvad der ved denne Prissættelse eller Prisdeling mellem Husholdningssukker og Industrisukker foregik, var en Art „Taskespillerkunst“, som forblindede Befolkningens Øjne, saaledes at Folk troede at faa Sukkeret billigere, end de virkelig fik det. Saafremt Forholdet var dette, at Køberne af Husholdningssukker og Køberne af de af Industrisukker tilberedte Artikler var identiske og købte nøjagtig de samme Kvantiteter, hvad enten der var Tale om det ene eller det andet Produkt, ja saa vilde jeg forstaa det ærede Medlems Argumentation, men Delingen i en Husholdningspris og Industripris hviler jo netop paa en helt andet og, som jeg tror, rigtig Forudsætning, nemlig den, at Industrisukkeret for den væsentligste Del anvendes til Sukkervarer, Bolscher, Konfekt, Chokolade, til Kager, Konditorbrug og paa Restaurationer, og at det Industrisukker, som saaledes forbruges, forbruges af den Befolkningsdel, som ud over sit nødtørftige Ophold har Penge tilovers, som kan anvendes til et mere eller mindre vidtgaaende Luksusforbrug. Jeg vil indrømme, at Bolscher og sligt ikke hører til den allervildeste Luksus, men det er ikke noget absolut nødvendigt, og der er endogsaa dem, som kan mene, at den danske Befolknings Tænder lider mere Skade end nødvendigt af det overdrevne Bolscheforbrug hos Ungdommen. Det er nu en Sag for sig, men jeg peger her paa det, som jeg tror er det rigtige, at Industrisukkeret bruges væsentlig af de Befolkningslag, som har et Overskud ud over det nødtørftige, og derfor tror jeg, at det har været rigtigt og betimeligt og er velset af alle de Husholdninger og alle de Husmødre, som ikke har haft meget mere end nødvendigt, at de kunde faa deres Husholdningssukker, som de havde absolut Brug for, til den billigst mulige Pris. Navnlig vilde jeg gerne sige, at det i indeværende Aar efter min Mening har været særdeles nyttigt, at der paa en Tid, da andre Næringsmidler svigtede og Befolkningens Fedtstofforbrug gik be-

tydeligt ned paa Grund af Flæskeproduktionens Aftage, var et andet nyttigt Næringsmiddel, som kunde erstatte det, man paa anden Side var udsat for at mangle. Jeg maa altsaa sige, at efter min Opfattelse er det ingen Indbildning, men en Sandhed, at den store Befolkning har faaet sit vigtigste Sukkerforbrug væsentlig billigere, end den gennem en anden Ordning kunde have faaet det.

Det ærede Medlem (Ole Hansen), som var Ordfører for Venstre, havde som Forudsætning for hele den Kritik, han fremførte, dette, at det for det kommende Høstaar vilde blive nødvendigt at gaa til en meget stor Forhøjelse af Husholdningssukkerets Pris, hvis Ligevægt skulde opretholdes. Ud fra denne Forudsætning var det, det ærede Medlem kritiserede, at Prisen har været for lav i Aar, og mente, at man burde have skabt en lempeligere Overgang fra det ene Aar til det andet. Jeg maa nu hertil sige, at Sukkerprisen er fastsat i forrige Aars Kornlov, altsaa i Efteraaret i Fjor — nej, det var vist tidligere; vi vedtog vist vor Kornlov meget tidligt i Fjor, saa det snarere var tidligt paa Sommeren, Prisen blev fastsat — og da var Beregningen den, at man vilde kunne have et saa og saa stort Kvantum til Eksport; man haabede paa visse Eksportpriser, og ud fra disse fastsatte man Prisen. Disse Forudsætninger er jo nu ikke helt slaaet til, fordi dette Aar bragte Krigen Afslutning og paa visse Tidspunkter af Perioden ogsaa for Sukker lavere Priser end under Krigen; senere er Priserne steget betydeligt igen. Dette medførte en noget mindre Overpris for Sukkeret, og dette medførte atter en noget mindre Indtægt for Staten gennem dette Salg. Imidlertid var der i det ærede Medlems Argumentation et Hul, idet det ærede Medlem oversaa, at Industriprisen for i Aar er blevet fastsat i to Afsnit, en oprindelig Pris, som blev fastlagt ved Kornloven, og en senere Pris fastsat paa mit Forslag i en særlig Lov, efter at jeg forgæves havde forhandlet med Finansudvalgene om at tilvejebringe Ordningen i Henhold til Finansudvalgsbemyndigelse. Disse to Afsnit har givet dels en ret billig Industrisukkerpris og dels en højere. Men næste Aar vil man ikke behøve at gaa til en saadan lav eller for lav Industrisukkerpris, men vil fra Aarets Begyndelse kunne fast-